

РЕШЕНИЕ

№ 2526

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **539** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., чрез старши юрисконсулт К., срещу РЕШЕНИЕ (без номер) от 30.11.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 103-ти състав по НАХД № 15326/2020 г., с което е отменено НП № 509709 – F531050/07.05.2020 г. на началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП.

С НП на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 2 от ЗДДС на касатора е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 500 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства /Наредба № Н-18/2006 г./.

Касационната жалба съдържа оплаквания за неправилност на решението, като се твърди, че СРС неправилно е приел, че при ангажиране на отговорността на дружеството са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при определяне на административната санкция и при квалификацията на деянието. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП.

В с.з., касаторът, редовно призован, чрез юрисконсулт К., поддържа жалбата и счита същата за основателна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът- ТД на НАП- С., не се явява и не се представлява. По делото е постъпила

молба - становище, с което се оспорва жалбата. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна и предлага същата да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 30.11.2021 г. на СРС, НО, 103-ти състав по НАХД № 15326/2020 г., е отменил НП № 509709 – F531050/07.05.2020 г. на началник на отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което на [фирма] на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 2 от ЗДДС е наложено административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 500 лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства /Наредба № Н-18/2006 г./.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите З., А., К. и Д., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че е налице нарушение на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН при издаване на НП, поради което го е отменил.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

На 05.12.2019 г., в 11.00 часа, е извършена проверка от инспектори на ТД на НАП [населено място] в търговски обект по смисъла на параграф 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – Аптека, находяща се в [населено място], площад Ст. О. № 1, стопанисван от [фирма]. По време на проверката, на място в обекта, е намерено монтирано и работещо фискално устройство модел “DATECS DP 150с”, с ИН на ФУ DT658033 и ФП № 02658033, притежаващ и активирани функции „служебно въведени” и “служебно извадени” суми. При извършеното фактическо засичане на касовата наличност в проверявания обект в момента на проверката в касата е установена сума в брой в размер на 503,30 лева, а разчетеният оборот от инсталираното ФУ, съгласно дневен финансов отчет е бил в размер на 485,94 лева. По този начин е установена положителна разлика в касовата наличност в размер на 17,36 лева, която е прието, че представлява въвеждане на пари в касата, което не е отразено на ФУ, като „служебно извадени” суми. В резултат на така установеното е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F531050/13.12.2019 г., а въз основа на него е издадено и процесното наказателно постановление.

При правилно установена от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 103-ти състав фактическа обстановка, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо. Софийски районен съд по съществуващото на спора и във връзка с изложените в жалбата доводи е развил правилни съображения. Настоящият съдебен състав приема, че правилно СРС е приел, че в действителност както в АУАН, така и в оспореното НП, е налице описание на случилото се, но

неправилно АНО е посочил имуществената санкция на [фирма] наложена на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с чл. 185, ал. 2, от ЗДДС, защото с оглед фактите изложени в АУАН и НП се налага извода, че нарушението не води до неотрязване на приходи и съгласно изр. 2 – ро във вр. с чл. 1 от ЗДДС независимо, че е наложена в размер на 500 лв. по ал. 1, то е налице несъответствие между фактическото описание на нарушението посочено в НП и законовата разпоредба която е нарушена. Следователно, в случая е допуснато е нарушение на чл. 42, т. 4 и т.5 от ЗАНН при съставяне на АУАН и чл. 57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН при издаване на НП, с което безспорно е нарушено е правото на защита на наказаното лице. По изложените съображения, настоящата инстанция намира, че допуснатото процесуално нарушение е съществено и винаги води до отмяна на атакуваното НП.

Предвид изложеното, съдът намира, че наведените в жалбата касационни основания не са налице, поради което същата следва да бъде оставена без уважение, а решението на районния съд като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че РЕШЕНИЕ (без номер) от 30.11.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 103-ти състав по НАХД № 15326/2020 г., е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора на ответника следва да се присъдят разноски в доказвания им размер от 570 лева - заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 19.01.2022 г.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, VI-ти Касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение (без номер) от 30.11.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 103-ти състав по НАХД № 15326/2020 г.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на [фирма] сумата от 570 лв. (петстотин и седемдесет лева), представляваща направени по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: